

Sygn. akt IV W 2465/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Ładny

Protokolant: Paulina Puzia

Oskarżyciel publiczny: ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5.03.2018r.

sprawy **R. Z. K.**, c. E. i T., ur. (...) w W.

obwinionej o to, że:

w dniu 14 sierpnia 2017 roku w W. na ul. (...), kierując pojazdem marki H. o nr rej. (...) nie zachowała należytych środków ostrożności i potrąciła rowerzystkę, czym spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, powodując straty na szkodę M. B.,

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw

orzeka

- I. Obwinioną **R. Z. K.** uniewinnia od popełnienia zarzucanego jej czynu.
- II. Na mocy art. 118§ 2 kpw kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt IV W 2465/17

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. K. w dniu 14 sierpnia 2017 roku kierowała pojazdem marki H. o nr rej. (...) w W. jadąc z niewielką prędkością, prawym pasem jezdni, ulicą (...). Wraz z nią podróżował B. K. (1), który siedział z przodu na miejscu pasażera, oraz T. K., która siedziała na tylnym siedzeniu. Na wysokości posesji nr (...) zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych R. K. widziała jadącą rowerem wzdłuż tej ulicy, za trawnikiem, chodnikiem, M. B., która nie sygnalizując zamiaru skrętu w lewo nagle zdecydowała się przejechać przez przejście dla pieszych. Przed skrętem z chodnika w lewo na przejście dla pieszych M. B. nie sprawdziła, czy ulicą porusza się jakiś pojazd i wjechała bezpośrednio pod nadjeżdżający w tym kierunku, jadący blisko krawędzi jezdni pojazd kierowany przez w/w. R. K. mimo niewielkiej prędkości i manewru skrętu w lewo oraz nagłemu hamowaniu nie zdołała uniknąć zderzenia i uderzyła w kierowany przez M. B. rower powodując upadek tej rowerzystki wraz z rowerem. Na skutek upadku M. B. doznała urazu szyjnego kręgosłupa, stłuczenia lewego stanu kolanowego i stłuczenia biodra lewego i okolicy lędźwiowej, które naruszyły czynności narządu jej ciała na czas poniżej 7 dni. Uszkodzeniu uległ także kierowany przez nią rower oraz pojazd kierowany przez R. Z..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wyjaśnienia obwinionej (k. 63-64), zeznania świadków M. B. (k.64), B. K. (1) (k.64v.) oraz dokumenty ujawnione na rozprawie.

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i złożyła obszerne wyjaśnienia, które są zgodne z ustaleniami faktycznymi. Z jej relacji wynika, że poruszała się wolno, widziała kierującą rowerem, która jechała chodnikiem wzdłuż ulicy i dojeżdżając do przejścia rowerzystka nagle wjechała tuż przed jej pojazdem. Mimo nagłego hamowania i próby uniknięcia zderzenia poprzez skręt w lewo doszło do zderzenia.

Sąd uwzględnił wyjaśnienia obwinionej. Materiał dowodowy w tej sprawie potwierdza jej wyjaśnienia i wskazuje, że prędkość jej pojazdu musiała być niewielka skoro hamując zdołała zatrzymać pojazd tak szybko, że jego tył pozostał jeszcze na pasach przejścia dla pieszych. Jednocześnie ślady zderzenia na jej pojeździe zlokalizowane są po prawej stronie pojazdu co wskazuje, że do zderzenia doszło w pobliżu krawędzi jezdni, przy której się poruszała. Również zeznania przesłuchanych świadków – w tym pokrzywdzonej – wskazują, że podana przez obwinioną wersja jest wiarygodna i w związku z tym stanowiła ona podstawę ustaleń faktycznych w tej sprawie.

Sąd uwzględnił zeznania M. B., z których wynika, że decyzję o wjeździe na przejście podjęła nie sprawdzając czy nie nadjeżdża z tej strony żaden pojazd. Z jej relacji wynika, że wjechała bezpośrednio przed pojazd obwinionej. Również B. K. (2) w swoich zeznaniach potwierdził, że do zderzenia doszło gdy dojechali do pasów przejścia i było ono nagłe i gwałtowne, a wcześniej widział pokrzywdzoną poruszającą się chodnikiem ze średnią prędkością.

Zeznania S. J. i T. K. nie miały znaczenia na ustaleniu w tej sprawie.

Należy zważyć co następuje:

W świetle zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał, że brak jest możliwości przypisania winy obwinionej. Z zupełnie niezrozumiałych powodów w toku postępowania wyjaśniającego nie przesłuchano w charakterze świadka pokrzywdzonej M. B. i innych świadków zdarzenia mimo, że relacja obwinionej i dokumenty w postaci szkicu, protokołów oględzin jak i zdjęcia z miejsca zdarzenia nie wskazywały, aby nie zachowała ona środków ostrożności i spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. To zaniechanie doprowadziło do skierowania oczywiście niezasadnego wniosku o ukaranie. Uzupełnione na rozprawie dowody, zwłaszcza o zeznania pokrzywdzonej – nie pozostawiają wątpliwości, że wyłączną przyczyną tego zdarzenia było niewłaściwe zachowanie pokrzywdzonej, która wjechała na przejście dla pieszych rowerem bezpośrednio przed nadjeżdżający pojazd obwinionej i nie upравиła się wcześniej, czy bezkolizyjnie przekroczenie jezdni w tym miejscu i czasie jest możliwe. Jak wynika z relacji pokrzywdzonej, jadąc wówczas rowerem słuchała przez słuchawkę radia i nie słyszała pojazdu obwinionej. W tych okolicznościach, uwzględniając wykonane przez obwinioną manewry zmierzające do uniknięcia zderzenia i niewielką prędkość, której dowodem jest zatrzymanie pojazdu znajdującego się jeszcze na przejściu dla pieszych - brak jest podstaw do przyjęcia, aby to obwiniona nie zachowała zasad ostrożności i spowodowała zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym. W konsekwencji, nie znajdując podstaw do przypisania obwinionej winy za zarzucone jej wykroczenie – orzeczono o jej uniewinnieniu.

Stosownie do treści art. 118§1 kpw Sąd kosztami postępowania w tej sprawie obciążył Skarb Państwa.